KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 24.1.2006
KOM(2006) 7 wersja ostateczna

20006/0008 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określające treść załącznika XI

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Artykuł 83 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego stanowi, iż „szczególne warunki wprowadzania w życie ustawodawstw niektórych państw członkowskich wymienione są w załączniku XI." Motyw 41 rozporządzenia 883/2004 stanowi, iż „w celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji niezbędne jest wprowadzenie przepisów szczególnych, które odpowiadają szczególnym cechom ustawodawstwa krajowego".

- **Kontekst ogólny**

Rozporządzenie 883/2004 zastępuje rozporządzenie (EWG) nr 1408/71, które obecnie określa zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nowe rozporządzenie upraszcza i modernizuje istniejące przepisy. Załącznik XI do rozporządzenia 883/2004 określa „Przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich" i zastępuje odpowiadający mu załącznik VI do rozporządzenia 1408/71. Rozporządzenie 883/2004 stanowi, iż należy określić treść załącznika XI przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Załącznik ten jest niezbędny w celu uwzględnienia specyficznych cech różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich.

Niektóre z wpisów załącznika XI zostały uzgodnione w trakcie negocjacji dotyczących zmodernizowanego rozporządzenia (patrz dokument Rady 8851/04 ADD 1). Jednakże wpisy dla Niemiec i Austrii dotyczące niektórych świadczeń na szczeblu regionalnym, początkowo przyjęte w czerwcu 2003 r., nie zostały uwzględnione w niniejszym wniosku ze względu na późniejsze orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (patrz opinia Rzecznika Generalnego z dnia 20 października 2005 r. w sprawie C-286/03 Hosse). Ponadto wpis nr 4 w tytule „C. DANIA" został ustalony przy okazji przyjęcia rozporządzenia (WE) 647/2005, zmieniającego rozporządzenie 1408/71.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Załącznik XI do rozporządzenia 883/2004 odpowiada załącznikowi VI do rozporządzenia 1408/71. Oba załączniki określają szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich. W ramach realizacji ogólnego celu upraszczania, załącznik XI zawiera mniej wpisów niż aktualny załącznik VI.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Ze względu na fakt, iż załącznik XI do rozporządzenia 883/2004 określa szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich, każde z państw członkowskich zostało poproszone o przedstawienie wszelkich propozycji niezbędnych dla celów stosowania ustawodawstwa. Służby Komisji dokonały następnie oceny przedstawionych wniosków i omówiły z urzędnikami zainteresowanych państw członkowskich bardziej specyficzne kwestie.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

Wnioski złożone przez państwa członkowskie dotyczyły około 150 wpisów do załącznika XI. Około 50 propozycji zostało ostatecznie uwzględnionych w załączniku. Część wniosków dotyczących wpisów w załączniku XI o charakterze bardziej ogólnym została uwzględniona we wnioskach dotyczących wprowadzenia drobnych zmian do rozporządzenia 883/2004; są to zmiany głównie o charakterze technicznym. Inne kwestie zostały uwzględnione we wniosku dotyczącym rozporządzenia wykonawczego. Pozostałe wnioski zostały uznane za niestosowne lub sprzeczne z przepisami rozporządzenia 883/2004 i w związku z tym nie uznano za właściwe włączenie ich do załącznika.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Rozporządzenie 883/2004 upraszcza i modernizuje istniejące przepisy. Rozporządzenie stanowi, iż należy określić treść załącznika XI przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Załącznik jest niezbędny w celu uwzględnienia specyficznych cech różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich.

Wniosek ułatwia koordynację systemów zabezpieczenia społecznego w państwach członkowskich oraz modernizuje i upraszcza istniejące przepisy. W porównaniu z istniejącymi przepisami wniosek będzie miał pozytywny wpływ i umożliwi usprawnienie procedur administracyjnych dla wszystkich podmiotów, których dotyczą przepisy tego rozporządzenia, w tym organów zabezpieczenia społecznego, pracodawców, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw oraz poszczególnych obywateli. Jednakże na tym etapie trudno byłoby oceniać dokładny wpływ wniosku.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

W załączniku XI do rozporządzenia 883/2004 ustalono szczególne zasady stosowania ustawodawstwa niektórych państw członkowskich. Załącznik ułatwi stosowanie rozporządzenia 883/2004 poprzez zapewnienie sprawnej interakcji przepisów wspólnotowych z krajowymi. W załączniku XI odrębna sekcja poświęcona jest

każdemu państwu członkowskiemu, a tam gdzie jest to konieczne, podano także dodatkowe przepisy dotyczące specyficznych aspektów ustawodawstwa poszczególnych państw członkowskich. Celem każdego wpisu jest zapewnienie sprawnego stosowania rozporządzenia w danym państwie członkowskim.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 42 oraz 308 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być w sposób wystarczający realizowane przez państwa członkowskie z następujących przyczyn:

Koordynacja środków w dziedzinie zabezpieczenia społecznego jest obowiązkiem Wspólnoty określonym w art. 42 Traktatu i jest konieczna dla zagwarantowania możliwości pełnego korzystania z przewidzianego w Traktacie prawa do swobodnego przepływu pracowników. Bez takiej koordynacji istniałoby ryzyko, że swoboda poruszania się nie byłaby osiągalna w praktyce – korzystanie z tego prawa przez poszczególnych obywateli byłoby mniej prawdopodobne, jeśli oznaczałoby utratę ich praw do zabezpieczenia społecznego nabytych już w innym państwie członkowskim. Celem istniejącego prawodawstwa Wspólnoty nie jest zastąpienie różnych krajowych systemów zabezpieczenia społecznego. Należy podkreślić, że proponowane rozporządzenie nie jest środkiem harmonizacji i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla skutecznej koordynacji. Zasadniczym celem wniosku jest uproszczenie istniejących ustaleń.

Załącznik XI opiera się głównie na wkładzie państw członkowskich. Jednakże państwa członkowskie nie mogłyby przyjąć takich przepisów na szczeblu krajowym, ponieważ mogłoby to być sprzeczne z rozporządzeniem. Dlatego też konieczne jest wprowadzenie właściwych dostosowań w załączniku XI do rozporządzenia, aby mogło ono być skutecznie stosowane w państwach członkowskich, których dotyczy.

Działanie Wspólnoty umożliwi lepszą realizację celów wniosku z następujących przyczyn:

Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego, którego częścią jest załącznik XI, może być przeprowadzona jedynie na szczeblu Wspólnoty. Ma ona na celu zapewnienie skutecznego działania środków koordynujących systemy zabezpieczenia społecznego we wszystkich państwach członkowskich.

W odniesieniu do wskaźników jakościowych, ponieważ wniosek jest wyłącznie środkiem koordynacji, może on być zastosowany jedynie na szczeblu Wspólnoty. Umożliwi on bardziej skuteczną koordynację systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich.

Państwa członkowskie są w dalszym ciągu odpowiedzialne za organizację i finansowanie własnych systemów zabezpieczenia społecznego.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Rozporządzenie 883/2004 wymaga tego rodzaju działania, a załącznik XI jest częścią tego rozporządzenia.

Wniosek ułatwi państwom członkowskim koordynację systemów zabezpieczenia społecznego i z tego względu przyniesie korzyści zarówno obywatelom, jak i krajowym organom zabezpieczenia społecznego. Niniejsze szczególne przepisy oparte są na propozycjach państw członkowskich, co oznacza minimalizację wszelkich potencjalnych obciążeń finansowych i administracyjnych oraz zapewnienie ich proporcjonalności do wyżej określonego celu. W rzeczywistości w przypadku braku załącznika XI obciążenia finansowe i administracyjne prawdopodobnie byłyby większe.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następującego względu:

Niemożliwe jest zastosowanie innych instrumentów ponieważ rozporządzenie 883/2004 wymaga tego rodzaju działania, a załącznik XI jest częścią tego rozporządzenia.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek przewiduje uproszczenie prawodawstwa oraz procedur administracyjnych władz publicznych (na szczeblu UE lub krajowym).

W porównaniu z załącznikiem VI do rozporządzenia 1408/71, załącznik XI do rozporządzenia 883/2004 będzie zawierał mniej wpisów.

Ponieważ załącznik XI zawiera szczególne przepisy dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich, ułatwia on właściwym krajowym władzom dokonanie koordynacji.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

1. Celem załącznika XI jest uwzględnienie specyficznych cech różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich. Państwa członkowskie przekazały Komisji swoje wnioski oraz udzieliły odpowiednich praktycznych i prawnych wyjaśnień dotyczących krajowych systemów zabezpieczenia i ustawodawstwa.

2. Mając na uwadze konieczność racjonalizacji, przyjęto zasadę, iż wpisy o podobnym charakterze lub odpowiadające temu samemu celowi, dotyczące różnych państw członkowskich, są traktowane w taki sam sposób.

3. Niektóre wpisy nie zostały uwzględnione w załączniku XI ponieważ dane kwestie zostały rozwiązane w inny sposób, bądź poprzez zapewnienie odpowiedniego wyjaśnienia przepisów rozporządzenia 883/04, bądź przez wprowadzanie odpowiedniego przepisu we wniosku dotyczącym rozporządzenia wykonawczego.

4. W przepisach rozporządzenia 883/04 wprowadzono poprawki natury technicznej w celu uwzględnienia elementów o charakterze ogólnym oraz w celu uniknięcia wprowadzania w załączniku XI kilku podobnych wpisów dotyczących różnych państw członkowskich.

5. Zważywszy na fakt, iż rozporządzenie 883/04 ma na celu koordynację ustawodawstw z dziedziny zabezpieczenia społecznego, podlegającej wyłącznym kompetencjom państw członkowskich, w załączniku XI nie zostały uwzględnione wpisy sprzeczne z przeznaczeniem lub celami tego rozporządzenia ani wpisy interpretujące ustawodawstwo krajowe.

20006/0008 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określające treść załącznika XI

(Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 42 i 308,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[3],

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 51 ust. 3, art. 56 ust. 1 oraz art. 83 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przewidują, iż przepisy szczególne dotyczące stosowania ustawodawstw państw członkowskich zostaną określone w załączniku XI do tego rozporządzenia. Celem załącznika XI jest uwzględnienie specyficznych cech różnych systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich w celu ułatwienia stosowania zasad koordynacji.

(2) Kilka państw członkowskich wystąpiło o umieszczenie w załączniku XI wpisów dotyczących stosowania ich krajowych przepisów z dziedziny zabezpieczenia społecznego oraz dostarczyło Komisji prawnych i praktycznych wyjaśnień dotyczących ich przepisów i systemów.

(3) Mając na uwadze konieczność racjonalizacji i uproszczenia w nowym rozporządzeniu, należy przyjąć zasadę, iż wpisy o podobnym charakterze lub odpowiadające temu samemu celowi, dotyczące różnych państw członkowskich, są traktowane w taki sam sposób.

---

1 Dz.U. C […] z […], str. […].
2 Dz.U. C […] z […], str. […].
3 Dz.U. C […] z […], str. […].
4 Dz.U. C […] z […], str. […].

(4) Zważywszy na fakt, iż rozporządzenie (WE) 883/04 ma na celu koordynację ustawodawstw z dziedziny zabezpieczenia społecznego, podlegającej wyłącznym kompetencjom państw członkowskich, wpisy sprzeczne z przeznaczeniem lub celami tego rozporządzenia i wpisy wyłącznie interpretujące ustawodawstwo krajowe nie powinny zostać uwzględnione w rozporządzeniu.

(5) Niektóre z przedstawionych wniosków dotyczyły kwestii wspólnych dla kilku państw członkowskich; w związku z tym do takich kwestii należy zastosować bardziej ogólne podejście, nie wprowadzając w załączniku XI podobnego przepisu dla kilku państw członkowskich, ale wyjaśniając przepisy rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub inne załączniki do tego rozporządzenia, które należy zatem odpowiednio zmienić bądź umieszczając odpowiedni przepis w rozporządzeniu wykonawczym, o którym mowa w art. 89.

(6) Właściwe jest także ujmowanie niektórych specyficznych kwestii w innych załącznikach, w zależności od ich przeznaczenia i treści, a nie w załączniku XI, w celu zapewnienia spójności załączników z rozporządzeniem.

(7) W celu ułatwienia stosowania rozporządzenia przez obywateli, którzy występują o udzielenie informacji lub kierują wnioski do instytucji państw członkowskich, zawsze gdy jest to konieczne, należy podać odesłania do ustawodawstwa danych państw członkowskich także w języku wyjściowym tak, aby uniknąć ryzyka błędnej interpretacji.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 883/2004.

(9) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 stanowi, iż stosuje się ono od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego. Należy więc stosować niniejsze rozporządzenie począwszy od tej samej daty,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4 Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego uzależnia przyjęcie do ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego od zamieszkania w tym państwie lub od wykonywania poprzednio pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, to przepisy art. 5 lit. b) stosuje się tylko do osób, które podlegały, na jakimś wcześniejszym etapie, ustawodawstwu tego państwa członkowskiego na podstawie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek.

5 Jeżeli ustawodawstwo państwa członkowskiego uzależnia przyjęcie do systemu ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego od spełnienia przez daną osobę wymogu ukończenia okresów ubezpieczenia, to ma to zastosowanie tylko do osób, które wcześniej spełniły ten obowiązek w tym państwie członkowskim na podstawie tego samego systemu.”

2. W art. 51 ust. 3, przed słowami „zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI” dodaje się słowa „w stosowanych przypadkach”.

3. Artykuł 52 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4 Instytucja właściwa może odstąpić od ustalania proporcjonalnego:

a) w przypadkach, w których wyliczanie zgodnie z ust. 1 lit. a) w jednym państwie członkowskim nieodmiennie wiąże się z tym, że świadczenie niezależne jest równe lub wyższe od świadczenia proporcjonalnego ustalonego zgodnie z ust. 1 lit. b);

b) w przypadkach gdy emerytura oparta jest na systemie o zdefiniowanej składce.

Przypadki, o których mowa w lit. a) i b) określone są w załączniku VIII.”

4. W art. 56 ust. 1,c przed słowami „zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI” dodaje się słowa „w stosowanych przypadkach”.

5. Załączniki zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie […] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku I, sekcja II, po tekście w tytule „C. FRANCJA” dodaje się zdanie w brzmieniu:

   „„ z wyjątkiem przypadków gdy są one wypłacane osobie podlegającej ustawodawstwu Francji na mocy art. 12 lub art. 16.”

2. W załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

   a) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

      „**PRZYPADKI, W KTÓRYCH MOŻNA ODSTĄPIĆ OD USTALANIA PROPORCJONALNEGO**”;

   b) po wpisie w tytule „A. DANIA” dodaje się następujący wpis:

      „AA. NIEMCY
      Świadczenia *Berufsständische Versorgungseinrichtung für die kammerfähigen Berufe* (instytucji zabezpieczenia społecznego zawodów, które stworzyły własne izby).”;

   c) po wpisie w tytule „B. FRANCJA” dodaje się następujący wpis:

      „Podstawowe lub dodatkowe systemy emerytalne, w których wysokość świadczeń z tytułu starości jest ustalana na podstawie punktów emerytalnych.”;

   d) po wpisie w tytule „D. NIDERLANDY” dodaje się następujące wpisy:

      „DA. AUSTRIA
      Całość lub część świadczeń udzielanych przez *Versorgungseinrichtung der Kammern der Freien Berufe* (instytucja zabezpieczenia społecznego dla izb wolnych zawodów), które są finansowane wyłącznie w ramach systemu kapitałowego, lub które są oparte na systemie kont emerytalnych.

      DB. POLSKA
      Emerytury na podstawie systemu opartego na zasadzie zdefiniowanej składki.”;

   e) po wpisie w tytule „G. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO” dodaje się następujące wpisy:
      „Wszystkie wnioski o stopniowane świadczenia emerytalne wypłacane na mocy National Insurance Act 1965 (ustawa o powszechnym ubezpieczeniu z 1965 r.), sekcja 36 i 37 oraz National Insurance Act (Northern Ireland) 1966 (ustawa o powszechnym ubezpieczeniu (Irlandia Północna) z 1966 r.), sekcje 35 i 36.

      „Wszystkie wnioski o dodatkowe świadczenia emerytalne na mocy Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa o składkach na

zabezpieczenie społeczne i świadczeniach z 1992 r.), sekcja 44 oraz Social Security Contributions (Northern Ireland) Act 1992 (ustawa o składkach na ubezpieczenia społeczne i świadczeniach (Irlandia Północna) z 1992 r.), sekcja 44.”.

3. Załącznik XI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE STOSOWANIA USTAWODAWSTW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

(Art. 51 ust. 3, art. 56 ust. 1 i art. 83)

A. BELGIA

Brak.

B. REPUBLIKA CZESKA

Brak.

C. DANIA

1. Osoby, uprawnione do świadczeń rzeczowych w okresie pobytu w Danii na mocy przepisów tytułu III, rozdział 1 rozporządzenia, są uprawnione do takich świadczeń na takich samych zasadach jak osoby należące do grupy 1 na mocy *lov om offentlig sygesikring* (ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym).

2. a) Do celów wyliczenia wysokości renty na mocy *lov om social pension* (ustawa o rentach), okresy pracy najemnej lub działalności na własny rachunek, spełnione w Danii przez pracownika przygranicznego lub pracownika, który udał się do Danii w celu wykonania pracy o charakterze sezonowym, są uznawane za okresy zamieszkania w Danii, spełnione przez współmałżonka pozostałego przy życiu, o ile w tym czasie współmałżonek pozostały przy życiu był związany z wyżej wymienionym pracownikiem przy czym nie miała miejsca separacja od stołu i łoża ani separacja de facto z powodu niedopasowania i pod warunkiem że podczas tych okresów małżonek zamieszkiwał na terytorium innego państwa członkowskiego

   Do celów niniejszego ustępu przez „pracę o charakterze sezonowym” należy rozumieć pracę zależną od następstwa pór roku i powtarzającą się automatycznie każdego roku.

   b) Do celów wyliczenia wysokości renty na podstawie *lov om social pension* (ustawa o rentach), okresy pracy najemnej lub działalności na własny rachunek, spełnione w Danii przed 1 stycznia 1984 r. przez osobę, do której nie stosują się przepisy ust. 2 lit. a) są uznawane za okresy zamieszkania w Danii, spełnione przez współmałżonka pozostałego przy życiu, o ile w tym czasie współmałżonek pozostały

przy życiu był związany z wyżej wymienionym pracownikiem przy czym nie miała miejsca separacja od stołu i łoża ani separacja de facto z powodu niedopasowania i pod warunkiem że podczas tych okresów małżonek zamieszkiwał na terytorium innego państwa członkowskiego.

c) Przy uwzględnianiu okresów w ramach przepisów lit. a) i b), nie bierze się pod uwagę okresów, które zbiegają się z okresami uwzględnionymi przy wyliczaniu wysokości świadczenia należnego danej osobie na podstawie ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczenia obowiązkowego innego państwa członkowskiego lub z okresami, w których osoba ta otrzymywała świadczenie na podstawie tego ustawodawstwa. Jednakże należy uwzględniać te okresy jeśli roczna kwota wymienionych świadczeń jest niższa niż połowa podstawowej kwoty renty.

3. a) Nie naruszając przepisów art. 6, osoby, które nie wykonywały pracy zarobkowej w jednym lub kilku państwach członkowskich, są uprawnione do renty w Danii jedynie jeśli przebywały lub w dalszym ciągu przebywają na terytorium Danii przez co najmniej trzy lata (pobyt stały), z zastrzeżeniem wymogów duńskiego ustawodawstwa dotyczących ograniczeń wiekowych. Z zastrzeżeniem przepisów art. 4, przepisów art. 7 nie stosuje się do duńskiej renty, do której osoby te posiadają uprawnienia.

b) Wyżej wymienione przepisy nie stosują się do uprawnień do duńskiej renty dla członków rodziny lub osób, które wykonują lub wykonywały pracę zarobkową w Danii, dla studentów lub członków ich rodzin.

4. Zasiłek czasowy dla osób bezrobotnych, które zostały objęte *ledighedsydelse* (systemem pracy elastycznej) (ustawa nr 455 z dnia 10 czerwca 1997 r.) podlega przepisom tytułu III, rozdział 6 tego rozporządzenia. W odniesieniu do osób bezrobotnych, udających się do innego państwa członkowskiego, przepisy art. 64 i 65 niniejszego rozporządzenia znajdą zastosowanie w przypadku, gdy dane państwo członkowskie posiada podobne systemy zatrudnienia dla tej samej kategorii osób.

5. W przypadkach gdy osoba otrzymująca duńską rentę otrzymuje również rentę rodzinną w innym państwie członkowskim, dla celów wykonywania duńskiego ustawodawstwa, świadczenia te uznawane są za świadczenia tego samego rodzaju w rozumieniu art. 53 ust. 1, z zastrzeżeniem jednakże iż osoba, której okresy ubezpieczenia lub zamieszkania stanowiły podstawę dla obliczenia renty rodzinnej, posiadała także uprawnienia do duńskiej renty.

D. NIEMCY

1. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a), emerytury lub renty, wypłacone przez instytucje innego państwa członkowskiego, podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu w ramach systemu ubezpieczeń zdrowotnych dla emerytów i rencistów w zakresie przewidzianym wyłącznie przez ustawodawstwo niemieckie.

2. Osobę otrzymującą rentę lub emeryturę na podstawie niemieckiego ustawodawstwa oraz emeryturę lub rentę na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego uważa się, dla celów stosowania przepisów art. 23, za osobę uprawnioną do świadczeń rzeczowych z tytułu choroby i macierzyństwa, jeżeli, na mocy art. 8 ust. 1 pkt 4 *Sozialgesetzbuch V* (Kodeks Prawa Socjalnego, tom V), jest ona zwolniona z obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek choroby.

3. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a), przepisy art. 5 ust. 4 pkt 1 *Sozialgesetzbuch VI* (Kodeks Prawa Socjalnego, tom VI) nie stosują się do osób posiadających uprawnienia do pełnej emerytury na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, jeśli występują one o przyjęcie do ubezpieczenia obowiązkowego.

4. Nie naruszając przepisów art. 5 lit. a) niniejszego rozporządzenia oraz art. 7 ust. 3 *Sozialgesetzbuch VI* (Kodeks Prawa Socjalnego tom VI), osoba ubezpieczona obowiązkowo w innym państwie członkowskim lub otrzymująca emeryturę na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego może przystąpić do systemu ubezpieczenia dobrowolnego w Niemczech.

5. *Pauschale Anrechnungszeit* (okres naliczania ryczałtowego), zgodnie z przepisami art. 253 *Sozialgesetzbuch VI* (Kodeks Prawa Socjalnego, tom VI), ustalany jest wyłącznie w odniesieniu do okresów niemieckich.

6. W przypadkach gdy ma zastosowanie obowiązujące w dniu 31 grudnia 1991 r. niemieckie ustawodawstwo w dziedzinie emerytur i rent, do celów uwzględnienia niemieckich *Ersatzzeiten* (okresy zastępcze) stosuje się wyłącznie niemieckie ustawodawstwo obowiązujące w tym okresie.

E. ESTONIA

1. Dla celów obliczenia zasiłku rodzicielskiego, okresy pracy w państwach członkowskich innych niż Estonia uznaje się za oparte na tej samej średniej kwocie podatku socjalnego, jak kwota płacona w ciągu okresów zatrudnienia w Estonii, z którymi okresy te są sumowane. Jeśli w ciągu roku referencyjnego dana osoba była zatrudniona tylko w innych państwach członkowskich, uznaje się, że obliczenie zasiłku opiera się na średnim podatku socjalnym płaconym w Estonii pomiędzy rokiem referencyjnym a urlopem macierzyńskim.

F. GRECJA:

Brak.

G. HISZPANIA

1. We wszystkich systemach zabezpieczenia społecznego w Hiszpanii, z wyjątkiem systemu dla urzędników służby cywilnej, sił zbrojnych i wymiaru sprawiedliwości, każda osoba, która nie jest już ubezpieczona na mocy hiszpańskiego ustawodawstwa, w przypadku wystąpienia ryzyka jest nadal uznawana za ubezpieczoną, dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia, jeśli jest ona ubezpieczona na podstawie

ustawodawstwa innego państwa członkowskiego w chwili wystąpienia ryzyka lub w przeciwnym razie, w przypadku gdy świadczenie przysługuje w odniesieniu do takiego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego. Ten drugi warunek uważa się za spełniony w przypadku określonym w art. 57 ust. 1.

2. Do celów wykonania przepisów tytułu III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia, lata brakujące do osiągnięcia przez pracownika wieku emerytalnego, uprawniającego do przejścia na dobrowolną lub obowiązkową emeryturę, określone w pkt 4 art. 31 skonsolidowanego tekstu *Ley de clases pasivas del Estado* (ustawy o emerytach państwowych), zostaną uwzględnione jako wykonana służba cywilna jedynie wtedy, gdy w chwili wystąpienia ryzyka, w wyniku którego należna jest renta inwalidzka lub świadczenie z tytułu śmierci, beneficjent był objęty w Hiszpanii specjalnym systemem dla urzędników służby cywilnej lub wykonywał działalność traktowaną jako działalność w ramach tego systemu.

3. a) Na mocy art. 56 ust. 1 lit. c) ustalanie wysokości teoretycznego świadczenia hiszpańskiego dokonywane jest na podstawie rzeczywistych składek ubezpieczonego, w ciągu lat poprzedzających bezpośrednio wpłatę ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego. W przypadku gdy do obliczania podstawowej kwoty emerytury konieczne jest uwzględnienie okresów ubezpieczenia i/lub zamieszkania spełnionych na podstawie ustawodawstwa innych państw członkowskich, do wyżej wymienionych okresów stosowana jest wysokość składki w Hiszpanii, najbardziej zbliżona w czasie okresom odniesienia, przy uwzględnieniu wskaźnika wzrostu cen detalicznych.

3. b) Kwota uzyskanej emerytury powiększa się o kwotę podwyżek i rewaloryzacji obliczanych na każdy kolejny rok dla emerytur tego samego rodzaju.

4. Okresy spełnione w innym państwie członkowskim, które muszą być obliczane w specjalnym systemie dla urzędników służby cywilnej, sił zbrojnych i wymiaru sprawiedliwości, są traktowane w ten sam sposób, do celów art. 56 rozporządzenia, jak okresy najbardziej zbliżone w czasie spełnione w ramach służby cywilnej w Hiszpanii.

H. FRANCJA

1. W przypadku osób otrzymujących świadczenia rzeczowe we Francji na mocy przepisów art. 17, 24 lub 26 rozporządzenia, których miejscem zamieszkania są departamenty Haut-Rhin, Bas-Rhin lub Moselle, świadczenia rzeczowe udzielane w imieniu instytucji innego państwa członkowskiego, które ponosi koszt tych świadczeń, obejmują świadczenia udzielane zarówno w ramach ogólnego systemu ubezpieczeń na wypadek choroby oraz w ramach lokalnego systemu obowiązkowego dodatkowego ubezpieczenia na wypadek choroby na terenie Alsace-Moselle (Alzacja i Mozela).

2. Francuskie ustawodawstwo mające zastosowanie do osób, które są lub były zatrudnione w charakterze pracownika najemnego lub osób, które prowadzą

lub prowadziły działalność na własny rachunek, dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdział 5 rozporządzenia, obejmują zarówno zasady podstawowego systemu (systemów) ubezpieczenia emerytalnego oraz systemu (systemów) dodatkowej emerytury, którym dana osoba podlegała.

I. IRLANDIA

1. Do celów obliczania dochodów przy przyznawaniu świadczeń chorobowych lub zasiłku dla bezrobotnych na podstawie irlandzkiego ustawodawstwa, kwota równa średniej płacy tygodniowej pracowników najemnych w danym roku jest zapisywana na konto pracownika najemnego, nie naruszając przepisów art. 21 ust. 2 i art. 62 z tytułu każdego tygodnia przepracowanego w charakterze pracownika najemnego, na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego w danym okresie.

2. W przypadku gdy zastosowanie mają przepisy art. 46, jeżeli w okresie podlegania ustawodawstwu innego państwa członkowskiego u danej osoby wystąpiła niezdolność do pracy, po której nastąpiło inwalidztwo, Irlandia uwzględnia, do celów sekcji 95 ust. 1 lit. a) Social Welfare (Consolidation) Act, 1993 (ustawa o opiece społecznej (tekst jednolity) z 1993 r.), wszystkie okresy podczas których dana osoba była uznawana za niezdolną do pracy na mocy ustawodawstwa irlandzkiego, ze względu na inwalidztwo, które nastąpiło w wyniku wymienionej niezdolności do pracy.

J. WŁOCHY

Brak.

K. CYPR

Do celów stosowania przepisów art. 6, 51 oraz 61, w odniesieniu do każdego okresu rozpoczynającego się dnia 6 października 1980 r., lub po tym dniu, każdy tydzień ubezpieczenia na podstawie ustawodawstwa Republiki Cypryjskiej jest określany poprzez podzielenie całkowitej płacy podlegającej ubezpieczeniu w danym okresie przez tygodniową kwotę podstawowej płacy podlegającej ubezpieczeniu mającej zastosowanie w danym roku składkowym, pod warunkiem iż liczba tygodni określonych w ten sposób nie przekracza liczby tygodni kalendarzowych w tym okresie.

L. ŁOTWA

Brak.

M. LITWA

Brak.

N. LUKSEMBURG

Brak.

O. WĘGRY

Brak.

P. MALTA

Brak.

Q. NIDERLANDY

1. *Ubezpieczenia zdrowotne*

a) W zakresie uprawnienia do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa Niderlandów, osoby uprawnione do świadczeń rzeczowych dla celów wykonania przepisów tytułu III rozdział 1 i 2 niniejszego rozporządzenia oznaczają:

(i) osoby, które na podstawie art. 2 *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) są zobowiązane do ubezpieczenia się w instytucji świadczącej ubezpieczenia zdrowotne,

oraz

(ii) osoby zamieszkujące w innym państwie członkowskim, które w myśl rozporządzenia są uprawnione do opieki zdrowotnej w państwie, w którym zamieszkują, na koszt Niderlandów – o ile osoby takie nie zostały już objęte podpunktem (i).

b) Osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (i) muszą, zgodnie z przepisami *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych), ubezpieczyć się w instytucji świadczącej ubezpieczenia zdrowotne, natomiast osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii) muszą zarejestrować się w *College voor zorgverzekeringen* (Komisji ds. Ubezpieczeń Zdrowotnych).

c) Przepisy *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) oraz *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (ustawy o ogólnym ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych), dotyczące odpowiedzialności za opłacanie składek, stosuje się do osób, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz członków ich rodzin. W odniesieniu do członków rodzin składki będą pobierane od osoby, której pierwotnie przysługuje prawo do opieki zdrowotnej.

d) Przepisy *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych) dotyczące opóźnionego ubezpieczenia stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, w przypadku opóźnionej rejestracji w *College voor zorgverzekeringen* (Komisji ds. Ubezpieczeń Zdrowotnych) w odniesieniu do osób, o których mowa w ust. 1 lit. a) pkt (ii).

e) Osoby uprawnione do świadczeń rzeczowych na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego innego niż Niderlandy, zamieszkujące lub przebywające czasowo w Niderlandach, są uprawnione do świadczeń rzeczowych zgodnie z polisą oferowaną osobom ubezpieczonym w Niderlandach przez instytucję ich miejsca

zamieszkania lub miejsca pobytu, z uwzględnieniem art. 11 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 19 ust. 1 *Zorgverzekeringswet* (ustawy o ubezpieczeniach zdrowotnych), a także do świadczeń rzeczowych określonych w *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (ustawy o ogólnym ubezpieczeniu od szczególnych kosztów medycznych).

f) Do celów stosowania przepisów art. 23-30, następujące świadczenia są traktowane jak emerytury lub renty należne na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego:

- emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 6 stycznia 1966 r. o emeryturach i rentach dla urzędników służby cywilnej oraz osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Algemene burgerlijke pensioenwe*) (niderlandzka ustawa o emeryturach i rentach dla służby cywilnej);

- emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 6 października 1966 r. o emeryturach i rentach dla wojskowych oraz osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Algemene militaire pensioenwet*) (ustawa o emeryturach i rentach dla wojskowych);

- świadczenia z tytułu niezdolności do pracy, przyznane na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 1972 r. o świadczeniach z tytułu niezdolności do pracy dla wojskowych (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (ustawa o świadczeniach z tytułu niezdolności do pracy dla wojskowych);

- emerytury i renty przyznane na podstawie ustawy z dnia 15 lutego 1967 r. o emeryturach i rentach dla pracowników *NV Nederlandse Spoorwegen* (Kolei Niderlandzkich) i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci (*Spoorwegpensioenwet*) (ustawa o rentach i emeryturach kolejowych);

- emerytury i renty przyznane na podstawie *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (rozporządzenia w sprawie warunków zatrudnienia w Kolejach Niderlandzkich);

- świadczenia przyznawane emerytom przed osiągnięciem wieku emerytalnego (65 lat) w ramach systemu emerytalnego mającego na celu zapewnienie dochodów byłym pracownikom najemnym w starszym wieku, lub świadczenia zapewniane na wypadek przedwczesnego odejścia z rynku pracy w ramach systemu ustanowionego przez państwo lub na mocy porozumienia branżowego dla osób w wieku co najmniej 55 lat, w myśl którego wysokość świadczenia

jest ustalona na poziomie wynoszącym co najmniej 70% ostatniego wynagrodzenia.

g) Dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdziały 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, refundacja z tytułu niepobierania świadczeń, przewidziana w systemie niderlandzkim na wypadek ograniczonego korzystania z opieki zdrowotnej, jest uznawana za zasiłek chorobowy w formie pieniężnej.

h) Przy stosowaniu przepisów art. 34, Niderlandy dostarczą listę szacunkowych kwot, które są jak najbardziej zbliżone do rzeczywistych poniesionych kosztów.

2. *Zastosowanie Algemene Ouderdomswet (AOW) (niderlandzkiego ustawodawstwa w dziedzinie powszechnego ubezpieczenia emerytalnego)*

a) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 *Algemene Ouderdomswet (AOW)* (niderlandzkiego ustawodawstwa w zakresie powszechnego ubezpieczenia emerytalnego) do lat kalendarzowych przed 1 stycznia 1957 r. w trakcie których osoba uprawniona, niespełniająca koniecznych warunków, aby te lata zostały uznane za okresy ubezpieczenia:

- zamieszkiwała na terytorium Niderlandów między 15 a 65 rokiem życia;

- zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, była zatrudniona w Niderlandach przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niderlandach; lub

- pracowała w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niderlandzki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 AOW, każda osoba zamieszkująca lub pracująca na terytorium Niderlandów, spełniająca powyższe warunki jedynie przed 1 stycznia 1957 r. jest uznawana za osobę uprawnioną do emerytury / renty.

b) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 AOW, do lat kalendarzowych przed 2 sierpnia 1989 r. w trakcie których osoba, w przedziale wiekowym od 15 do 65 lat, żonata/zamężna, nie była ubezpieczona na mocy wyżej wymienionego ustawodawstwa w okresie gdy zamieszkiwała na terytorium państwa członkowskiego innego niż Niderlandy, jeżeli te lata kalendarzowe zbiegają się z okresami ubezpieczenia spełnionymi przez jej/jego współmałżonka na podstawie tego ustawodawstwa lub z latami kalendarzowymi, uwzględnianymi na mocy ust. 2 lit. a), pod warunkiem, iż małżeństwo trwało przez cały ten okres.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 AOW, osobę taką uznaje się za uprawnioną do emerytury/renty.

c) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 AOW do lat kalendarzowych przed 1 stycznia 1957 r. w trakcie których współmałżonek emeryta/rencisty, niespełniający koniecznych warunków, aby te lata zostały uznane za okresy ubezpieczenia:

- zamieszkiwał na terytorium Niderlandów między 15 a 65 rokiem życia;

- zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, był zatrudniony w Niderlandach przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niderlandach; lub

- pracował w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niderlandzki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.

d) Nie stosuje się odliczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 AOW, do lat kalendarzowych przed 2 sierpnia 1989 r., w trakcie których współmałżonek emeryta/rencisty, w wieku od 15 do 65 lat, zamieszkujący na terytorium państwa członkowskiego innego niż Niderlandy, nie był ubezpieczony na podstawie wyżej wymienionego ustawodawstwa, jeżeli te lata kalendarzowe zbiegają się z okresami ubezpieczenia spełnionymi przez emeryta/rencistę na podstawie tego ustawodawstwa lub z latami kalendarzowymi, uwzględnianymi na mocy ust. 2 lit. a), pod warunkiem, iż małżeństwo trwało przez cały ten okres.

e) Przepisów ust. 2 lit. a), b), c) i d) nie stosuje się do okresów, które zbiegają się z:

- okresami uwzględnianymi przy ustalaniu wysokości świadczeń emerytalnych na podstawie ustawodawstwa z dziedziny ubezpieczenia emerytalnego państwa członkowskiego innego niż Niderlandy; lub

- okresami, w trakcie których dana osoba otrzymywała emeryturę na podstawie tego ustawodawstwa.

  Okresy ubezpieczenia dobrowolnego w ramach systemu innego państwa członkowskiego nie są uwzględniane dla celów wykonania niniejszego przepisu.

f) Przepisy ust. 2 lit. a), b), c) i d) stosują się jedynie jeśli dana osoba zamieszkiwała na terytorium jednego lub kilku państw członkowskich przez okres sześciu lat od chwili ukończenia 59 lat i jedynie w odniesieniu do okresu stałego pobytu w jednym z tych państw członkowskich.

g) W drodze odstępstwa od przepisów rozdziału IV AOW, każda osoba zamieszkująca w państwie członkowskim innym niż Niderlandy, której współmałżonek objęty jest ubezpieczeniem obowiązkowym w ramach tego ustawodawstwa jest uprawniona do wystąpienia o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego zgodnie z tym ustawodawstwem dla okresów, w których współmałżonek podlegał ubezpieczeniu obowiązkowemu.

Takie prawo nie wygasa w momencie zakończenia obowiązkowego ubezpieczenia współmałżonka w związku ze śmiercią i w przypadku gdy osoba pozostała przy życiu otrzymuje jedynie świadczenia na mocy *Algemene nabestaandenwet* (niderlandzkie ustawodawstwo dotyczące osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela).

W każdym wypadku, wspomniane prawo w odniesieniu do ubezpieczenia dobrowolnego ustaje z dniem osiągnięcia przez daną osobę wieku 65 lat.

Wysokość składek na ubezpieczenie dobrowolne ustalana jest zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne zgodnie z AOW. Jednakże jeżeli ubezpieczenie dobrowolne następuje po okresie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wysokość składki jest ustalana zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne zgodnie z AOW, i uznaje się że uwzględniany dochód został otrzymany na terytorium Niderlandów.

h) Prawo, o którym mowa w ust. 2 lit. g) nie przysługuje osobom ubezpieczonym na podstawie ustawodawstwa dotyczącego emerytur i rent rodzinnych innego państwa członkowskiego.

i) Osoba, która pragnie wystąpić o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego na mocy przepisów ust. 2 lit. g) zwraca się z takim wnioskiem do Banku Ubezpieczeń Społecznych (*Sociale Verzekeringsbank*) nie później niż rok od chwili gdy spełniła ona warunki przystąpienia.

j) Do celów stosowania przepisów art. 52 ust. 1 lit. b) jedynie okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z AOW po zakończeniu 15 roku życia są uwzględniane jako okresy ubezpieczenia.

3. *Zastosowanie Algemene nabestaandenwet (ANW) (niderlandzkie ustawodawstwo dotyczące osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela)*

a) Osoba objęta ubezpieczeniem obowiązkowym na mocy *Algemene nabestaandenwet* (ANW) (niderlandzkie ustawodawstwo dotyczące osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela) jest uznawana, dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdział 5, za ubezpieczoną na podstawie tego ustawodawstwa w chwili wystąpienia ryzyka, jeśli osoba ta jest ubezpieczona na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego od tego samego ryzyka lub w przeciwnym razie, w przypadku kiedy renta rodzinna przysługuje na podstawie

ustawodawstwa innego państwa członkowskiego. Ten drugi warunek uważa się za spełniony w przypadku określonym w art. 57 ust. 1.

b) W przypadku gdy współmałżonek pozostały przy życiu jest uprawniony do renty rodzinnej na mocy ANW zgodnie z ust. 3 lit. a), wysokość tej renty ustala się zgodnie z przepisami art. 52 ust. 1 lit. b).

Do celów stosowania niniejszych przepisów, okresy ubezpieczenia przed 1 października 1959 r. uznaje się również za okresy ubezpieczenia spełnione na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego, jeśli w trakcie tych okresów, osoba ubezpieczona, po ukończeniu 15 lat:

- zamieszkiwała na terytorium Niderlandów, lub

- zamieszkując na terytorium innego państwa członkowskiego, była zatrudniona w Niderlandach przez pracodawcę, którego siedziba jest w Niderlandach; lub

- pracowała w innym państwie członkowskim, a okresy tej pracy są uznawane przez niderlandzki system zabezpieczenia społecznego jako okresy ubezpieczenia.

c) Przy uwzględnianiu okresów zgodnie z ust. 3 lit. b), nie uwzględnia się okresów, które zbiegają się z okresami ubezpieczenia obowiązkowego, spełnionymi na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego dotyczącego rent rodzinnych.

d) Do celów stosowania przepisów art. 52 ust. 1 lit. b) jedynie okresy ubezpieczenia spełnione na podstawie ustawodawstwa niderlandzkiego po zakończeniu 15 roku życia są uwzględniane jako okresy ubezpieczenia.

e) W drodze odstępstwa od przepisów art. 63a(1) ANW, osoba zamieszkująca w państwie członkowskim innym niż Niderlandy, której współmałżonek objęty jest ubezpieczeniem obowiązkowym w ramach ANW jest uprawniona do wystąpienia o uzyskanie ubezpieczenia dobrowolnego zgodnie z tym ustawodawstwem, pod warunkiem, iż to ubezpieczenie już się rozpoczęło od dnia [data stosowania rozporządzenia 883/04], ale wyłącznie dla okresów, w których współmałżonek podlegał ubezpieczeniu obowiązkowemu. Takie prawo wygasa w momencie zakończenia obowiązkowego ubezpieczenia współmałżonka w ramach ANW, o ile ubezpieczenie nie zostało zakończone na skutek jego śmierci i w przypadku gdy osoba pozostała przy życiu otrzymuje jedynie świadczenia na mocy ANW.

W każdym wypadku, wspomniane prawo w odniesieniu do ubezpieczenia dobrowolnego ustaje z dniem osiągnięcia przez daną osobę wieku 65 lat.

Wysokość składek na ubezpieczenie dobrowolne ustalana jest zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie

dobrowolne w ramach ANW. Jednakże jeżeli ubezpieczenie dobrowolne następuje po okresie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 lit. b), wysokość składki jest ustalana zgodnie z przepisami dotyczącymi określania wysokości składek na ubezpieczenie dobrowolne w ramach ANW, i uznaje się, że uwzględniany dochód został otrzymany na terytorium Niderlandów.

4. *Zastosowanie niderlandzkiego ustawodawstwa w zakresie niezdolności do pracy*

a) Osoba, która nie jest już ubezpieczona na mocy *Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)* (ustawa powszechna o niezdolności do pracy), *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (WAZ) (ustawa o niezdolności do pracy osób prowadzących działalność na własny rachunek) oraz/lub *Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering* (WAO) (ustawa o niezdolności do pracy) jest uznawana, dla celów stosowania przepisów tytułu III rozdział 5, za nadal ubezpieczoną w chwili wystąpienia ryzyka, jeśli osoba ta jest ubezpieczona na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego od tego samego ryzyka lub w przeciwnym razie, w przypadku kiedy jest ona uprawniona do świadczeń na wypadek takiego samego ryzyka na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego. Ten ostatni warunek jest traktowany jako spełniony w przypadku określonym w art. 57 ust. 1.

b) Jeżeli, na mocy przepisów ust. 4 lit. a), dana osoba jest uprawniona do niderlandzkich świadczeń z tytułu inwalidztwa, dla określenia wysokości tego świadczenia kwotę, o której mowa w art. 52 ust. 1 lit, b) ustala się:

(i) zgodnie z przepisami określonymi w WAO jeżeli, przed wystąpieniem niezdolności do pracy, osoba wykonywała ostatnio pracę najemną w rozumieniu art. 1 lit. a);

(ii) zgodnie z przepisami określonymi w WAZ jeżeli, przed wystąpieniem niezdolności do pracy, osoba prowadziła ostatnio działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. b);

c) Przy ustalaniu wysokości świadczeń na mocy WAO lub WAZ, instytucje niderlandzkie uwzględniają:

- okresy pracy zarobkowej i okresy równorzędne, spełnione w Niderlandach przed 1 lipca 1967 r.;

- okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z WAO;

- okresy ubezpieczenia spełnione przez daną osobę, po ukończeniu 15 lat, zgodne z AAW, o ile nie zbiegają się one z okresami ubezpieczenia spełnionymi zgodnie z WAO;

- okresy ubezpieczenia spełnione zgodnie z WAZ.

5. *Zastosowanie niderlandzkiego ustawodawstwa w zakresie świadczeń rodzinnych*

a) Osoba, do której w danym kwartale zaczynają stosować się przepisy *Algemene Kinderbijslagwet (AKW)* (ustawa o świadczeniach rodzinnych) i która pierwszego dnia tego kwartału podlegała odpowiedniemu ustawodawstwu innego państwa członkowskiego, jest uznawana za ubezpieczoną na podstawie niderlandzkiego ustawodawstwa począwszy od tego pierwszego dnia.

b) Kwotę świadczeń rodzinnych, o którą może wystąpić osoba uznana na mocy przepisów ust. 5 lit. a) za osobę ubezpieczoną w ramach AKW, określa się zgodnie z ustaleniami zawartymi w rozporządzeniu wykonawczym, o którym mowa w art. 89.

R. AUSTRIA

1. Uczęszczanie do szkoły lub do podobnej instytucji edukacyjnej w innym państwie członkowskim jest uznawane za równoważne uczęszczaniu do szkoły lub instytucji edukacyjnej zgodnie z art. 227 ust. 1 pkt 1 i art. 228 ust. 1 pkt 3 *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (*ASVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego), art. 116 ust. 7 *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (*GSVG) (ustawa federalna w sprawie ubezpieczenia społecznego osób pracujących w handlu) oraz art. 107 ust. 7 *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników) w przypadku gdy zainteresowana osoba podlegała ustawodawstwu austriackiemu ze względu na wykonywanie pracy najemnej lub pracy na własny rachunek, a składki przewidziane w art. 227 ust. 3 ASVG, art 116 ust. 9 GSVG i art. 107 ust. 9 BSGV zostały opłacone.

2. W przypadku gdy [*DG 12 nowego rozporządzenia wykonawczego*] prowadzi do wystąpienia okresu opieki nad dziećmi zgodnie z art. 227a i 228a *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (*ASVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego), art. 116a i 116b *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (*GSVG) (ustawa federalna w sprawie ubezpieczenia społecznego osób pracujących w handlu) i art. 107a i 107b *Bauern-Sozialversicherungsgesetz (*BSVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników), który zostaje zastąpiony przez okresy ubezpieczenia spełnione w innym państwie członkowskim, teoretyczna kwota obliczona zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i) musi zostać powiększona o kwotę, która powstałaby zgodnie z ustawodawstwem austriackim, jeżeli okres opieki nad dziećmi zostałby uwzględniony w ramach wymienionych okresów ubezpieczenia.

3. W celu wyliczenia świadczenia proporcjonalnego określonego w art. 52 ust. 1 lit. b), specjalne zwiększenie wysokości składek na dodatkowe ubezpieczenie i na dodatkowe świadczenia dla górników na podstawie ustawodawstwa austriackiego nie są brane pod uwagę. W takich przypadkach świadczenie proporcjonalne wyliczone bez uwzględniania wymienionych składek jest, w zależności od przypadku, powiększone o utrzymane na niezmienionym poziomie specjalne zwiększenie wysokości składek na dodatkowe ubezpieczenie i na dodatkowe świadczenia dla górników.

4. W sytuacji gdy, zgodnie z art. 6, okresy zastępcze w ramach austriackiego systemu ubezpieczenia emerytalno-rentowego zostały spełnione, lecz fakt ten nie może stanowić podstawy do wyliczenia świadczeń na mocy art. 238 i 239 *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego), art. 122 i 123 *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (ustawa federalna w sprawie ubezpieczenia społecznego osób pracujących w handlu) i art. 113 i 114 *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (ustawa w sprawie ubezpieczenia społecznego rolników), wykorzystuje się podstawę wyliczenia odnoszącą się do okresu opieki nad dziećmi na mocy art. 239 ASVG, art. 123 GSVG i art. 114 BSVG.

5. Stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia nie powoduje ograniczenia uprawnień do świadczeń w odniesieniu do osób, które poniosły szkody związane ze swoim zabezpieczeniem społecznym z powodów politycznych, religijnych bądź ze względu na pochodzenie.

S. POLSKA.

Brak.

T. PORTUGALIA

Brak.

U. SŁOWENIA

Brak.

V. SŁOWACJA

Brak.

W. FINLANDIA

1. Osoba, która nie jest już objęta narodowym systemem emerytur i rent, zachowuje status osoby ubezpieczonej, w przypadku stosowania przepisów tytułu III rozdział 5 niniejszego rozporządzenia, o ile w momencie zaistnienia ryzyka przewidzianego ubezpieczeniem, dana osoba jest objęta ubezpieczeniem od tego samego ryzyka zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego lub, jeśli nie ma to miejsca, gdy jest z tytułu takiego samego ryzyka uprawniona do świadczenia w świetle ustawodawstwa innego państwa członkowskiego. Ten ostatni warunek jest traktowany jako spełniony w przypadku określonym w art. 57 ust. 1.

2. W celu ustalenia uprawnienia i wyliczenia kwoty fińskiej krajowej emerytury lub renty zgodnie z art. 52 - 54, emerytury lub renty uzyskane na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego są traktowane w taki sam sposób jak emerytury lub renty uzyskane na podstawie ustawodawstwa fińskiego.

3. Przy stosowaniu art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i) na potrzeby obliczania zarobków za okres hipotetyczny zgodnie z fińskim ustawodawstwem dotyczącym emerytur i rent uzależnionych od zarobków w sytuacji, gdy w odniesieniu do danej osoby zalicza się okresy ubezpieczenia emerytalnego wynikające z wykonywania pracy najemnej lub prowadzenia działalności na własny rachunek w innym państwie członkowskim do okresu referencyjnego w myśl fińskiego ustawodawstwa, zarobki za okres hipotetyczny są równorzędne sumie zarobków uzyskanych w ciągu części okresu referencyjnego w Finlandii, podzielonej przez liczbę miesięcy objętych okresami ubezpieczenia w Finlandii w ciągu okresu referencyjnego.

X. SZWECJA

1. W przypadku gdy świadczenie z tytułu urlopu rodzicielskiego jest wypłacane zgodnie z przepisami art. 67 na rzecz członka rodziny, który nie jest zatrudniony, świadczenie z tytułu urlopu rodzicielskiego jest wypłacane w kwocie, której wysokość odpowiada podstawowemu lub najniższemu poziomowi.

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące sumowania okresów ubezpieczenia, nie mają zastosowania do przejściowych przepisów szwedzkiego ustawodawstwa dotyczącego uprawnień do emerytur gwarancyjnych dla osób urodzonych w 1937 r. lub przed tym rokiem, które zamieszkiwały w Szwecji przez określony okres przed ubieganiem się o emeryturę (Ustawa 2000:798).

3. Dla celów obliczenia hipotetycznego dochodu na potrzeby zasiłku chorobowego uzależnionego od zarobków oraz zasiłku z tytułu nieaktywności, uzależnionego od zarobków, zgodnie z rozdziałem 8 *Lag* (1962:381) *om allmän försäkring* (ustawa o powszechnym ubezpieczeniu) stosuje się następujące zasady:

   a) w sytuacji, gdy osoba ubezpieczona w okresie referencyjnym podlegała również ustawodawstwu jednego lub kilku innych państw członkowskich z tytułu wykonywania pracy najemnej lub prowadzenia działalności na własny rachunek, dochód osiągnięty w danym państwie lub państwach członkowskich jest uznawany za równorzędny średniemu dochodowi brutto osiągniętemu przez osobę ubezpieczoną w Szwecji w ciągu części okresu referencyjnego w Szwecji, obliczonemu poprzez podzielenie zarobków w Szwecji przez liczbę miesięcy, w ciągu których zarobki te zostały uzyskane;

   b) w sytuacji, gdy świadczenia te są obliczane zgodnie z art. 46, a dane osoby nie są ubezpieczone w Szwecji, okres referencyjny jest ustalany zgodnie z rozdziałem 8 sekcje 2 i 8 wyżej wymienionej ustawy, tak jakby dane osoby były ubezpieczone w Szwecji. Jeśli dana osoba nie osiąga dochodu uprawniającego do emerytury w ciągu tego okresu zgodnie z ustawą o emeryturach uzależnionych od zarobków (1998:674), zezwala się, aby okres referencyjny biegł od wcześniejszego momentu, kiedy dana osoba ubezpieczona uzyskiwała dochód z pracy zarobkowej w Szwecji.

4. a) W celu obliczenia hipotetycznego dochodu na potrzeby renty rodzinnej uzależnionej od zarobków (ustawa 2000:461) w sytuacji, w której nie jest spełniony zawarty w szwedzkim ustawodawstwie wymóg uprawnienia do renty w odniesieniu do przynajmniej trzech z pięciu lat kalendarzowych bezpośrednio poprzedzających śmierć osoby ubezpieczonej (okres referencyjny), uwzględnia się również okresy ubezpieczenia spełnione w innych państwach członkowskich, tak jakby były one spełnione w Szwecji. Okresy ubezpieczenia w innych państwach członkowskich są uznawane za ustalone w oparciu o średnią szwedzką podstawę emerytury. Jeśli dana osoba ukończyła w Szwecji tylko jeden rok z podstawą do emerytury, każdy okres ubezpieczenia w innym państwie członkowskim będzie uznawany za stanowiący tę samą ilość.

   b) W celu obliczenia hipotetycznych jednostek rozliczeniowych na potrzeby rent wdowich w przypadkach, kiedy śmierć nastąpiła w dniu 1 stycznia 2003 r. lub po tym dniu, w sytuacji, w której nie jest spełniony zawarty w szwedzkim ustawodawstwie wymóg uzyskiwania jednostek rozliczeniowych na potrzeby renty w odniesieniu do co najmniej dwóch z czterech lat bezpośrednio poprzedzających śmierć osoby ubezpieczonej (okres referencyjny), a okresy ubezpieczenia zostały spełnione w innym państwie członkowskim w ciągu okresu ubezpieczenia, uznaje się, że lata te są oparte na tych samych jednostkach rozliczeniowych na potrzeby renty, co rok w Szwecji.

Y. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

1. W przypadku gdy, zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa, osoba może być uprawniona do emerytury jeżeli:

   a) składki byłego małżonka tej osoby zostały uwzględnione, tak jakby stanowiły składki danej osoby; lub

   b) odpowiednie warunki dotyczące składek są spełnione przez obecnego lub byłego małżonka tej osoby,

   wtedy, niezależnie od zaistniałej sytuacji pod warunkiem, że obecny lub były małżonek wykonuje lub wykonywał pracę najemną lub na własny rachunek oraz podlegał ustawodawstwu co najmniej dwóch państw członkowskich, przepisy rozdziału 5 tytułu III niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie w celu określenia uprawnienia zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa. W takiej sytuacji, odniesienia w wymienionym rozdziale 5 do „okresów ubezpieczenia" są uważane za odniesienia do okresów ubezpieczenia spełnionych przez:

   (i) obecnego lub byłego małżonka, jeżeli roszczenie zgłasza:

   - mężatka; lub

   - osoba, której małżeństwo ustało z innych powodów niż śmierć małżonka; lub

(ii) byłego małżonka, jeżeli roszczenie zgłasza:

- wdowiec, który bezpośrednio przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniony do zasiłku dla owdowiałego rodzica; lub

- wdowa, która na krótko przed osiągnięciem wieku emerytalnego nie jest uprawniona do zasiłku dla owdowiałych matek, zasiłku dla owdowiałego rodzica lub renty wdowiej lub która jest uprawniona jedynie do renty wdowiej związanej z wiekiem, której wysokość ustalana jest zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. b), i do tego celu „renta wdowia związana z wiekiem" oznacza rentę wdowią wypłacaną po obniżonej stawce zgodnie z sekcją 39 ust. 4 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego).

2. W celu stosowania art. 6 do przepisów regulujących uprawnienia do dodatku pielęgnacyjnego, zasiłku z tytułu opieki nad inwalidą i zasiłku dla osoby niepełnosprawnej, okres zatrudnienia, prowadzenia działalności na własny rachunek lub zamieszkania, spełniony na terytorium państwa członkowskiego innego niż Zjednoczone Królestwo, jest uwzględniany w stopniu niezbędnym do spełnienia warunków dotyczących obecności w Zjednoczonym Królestwie, przed dniem, w którym po raz pierwszy zaistniało uprawnienie do świadczenia, o którym mowa.

3. Artykuł 7 ma zastosowanie do wszystkich beneficjentów świadczeń pieniężnych z tytułu inwalidztwa, emerytalnych lub rent rodzinnych, rent z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej oraz świadczeń z tytułu śmierci przyznawanych w Zjednoczonym Królestwie, którzy przebywają na terytorium innego państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 46, jeżeli zainteresowana osoba, w okresie podlegania ustawodawstwu innego państwa członkowskiego, utraciła zdolność do pracy, po czym nastąpiło inwalidztwo, Zjednoczone Królestwo uwzględnia, do celów sekcji 30A ust. 5 Social Security Contributions and Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego), wszystkie okresy podczas których zainteresowana osoba otrzymywała, z tytułu wymienionej niezdolności do pracy:

(i) świadczenia pieniężne z tytułu choroby lub zastępujące je wynagrodzenie,

(ii) świadczenia w rozumieniu rozdziałów 4 i 5 tytułu III przyznane z tytułu inwalidztwa, które nastąpiło po wymienionej niezdolności do pracy,

zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego, tak jakby były one okresami świadczeń z tytułu krótkoterminowej niezdolności do pracy wypłacanych na mocy sekcji 30A ust. 1 - 4 Social Security Contributions and

Benefits Act 1992 (ustawa z 1992 r. o składkach i świadczeniach zabezpieczenia społecznego).

5. Podczas stosowania art. 46, należy uwzględnić jedynie te okresy, w których dana osoba była niezdolna do pracy w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

6. (1) Aby obliczyć współczynnik zarobków w celu określenia uprawnienia do świadczeń przewidzianych na mocy ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, w odniesieniu do każdego tygodnia zatrudnienia w charakterze pracownika najemnego zgodnie z ustawodawstwem innego państwa członkowskiego, który rozpoczął się podczas odpowiedniego roku podatkowego w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, uważa się, że zainteresowana osoba opłaciła składki jako pracownik najemny lub otrzymuje zarobki, od których opłacono składki, na podstawie zarobków równych dwóm trzecim górnej granicy zarobków dla tego roku.

(2) Do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (ii):

a) w przypadku gdy w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się 6 kwietnia 1975 r. lub po tym dniu, osoba prowadząca działalność jako pracownik najemny spełniła okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania wyłącznie w państwie członkowskim innym niż Zjednoczone Królestwo i w przypadku gdy stosowanie powyższego pkt 1 powoduje, że ten rok jest uwzględniany jako rok kwalifikujący w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i), uważa się, że pracownik był ubezpieczony przez 52 tygodnie tego roku w innym państwie członkowskim;

b) w przypadku gdy jakikolwiek rok podatkowy rozpoczynający się 6 kwietnia 1975 r. lub później, nie jest uwzględniany jako rok kwalifikujący w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa do celów art. 52 ust. 1 lit. b) pkt (i), wszystkie okresy ubezpieczenia, zatrudnienia lub zamieszkania spełnione w tym roku nie są brane pod uwagę.

(3) Do celów przeliczenia współczynnika zarobków na okresy ubezpieczenia, współczynnik zarobków uzyskany w odpowiednim roku podatkowym, w rozumieniu ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, zostaje podzielony przez dolny limit zarobków na ten rok. Wynik należy przedstawić jako liczbę całkowitą, z pominięciem części ułamkowych. Obliczoną w ten sposób liczbę uważa się za liczbę reprezentującą pełne tygodnie ubezpieczenia spełnione zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa w tym roku, przy czym liczba ta nie może przekraczać liczby tygodni, w czasie których dana osoba podlegała temu ustawodawstwu.”.